

Nr 249.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 8 september 1914.

» » » i andra kammaren den 9 september 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 1, 3, 5, 6, 15 och 40 §§ i förordningen angående försäljning av brännvin den 9 juni 1905 ävensom en i ämnet väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 24 och memorial nr 27.)

Till Konungen.

Genom en den 3 juli 1914 dagtecknad, till riksdagen avlåten proposition, nr 233, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 1, 3, 5, 6, 15 och 40 §§ i förordningen angående försäljning av brännvin den 9 juni 1905.

Enligt ovanberörda statsrådsprotokoll har föredragande departementschefen erinrat, att under senare tid vissa brännvinsförsäljnings-

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 14 saml. 78 häft. (Nr 249—250.) 1

bolag i fråga om utminuteriing av brännvin och andra spirituösa drycker uppställt olika slag av kontrollföreskrifter i syfte att bereda bolagen tillfälle att vinna och bevara kännedom om till vem de i varje särskilt fall sälja och myckenheten av det försålda.

Det förslag till ändringar i gällande brännvinsförsäljningsförordning, som genom förevarande proposition framlagts, avser att — i avvaktan på en fullständigt reformerad nykterhetslagstiftning, varom såväl genom proposition som i motionsväg framlagda förslag äro föremål för riksdagens prövning — undanröja vissa hinder, som med nu gällande lagstiftning mött vid utövändet från bolagens sida av en effektiv kontroll i angivna hänseenden.

I likhet med föredragande departementschefen anser riksdagen, att de vunna erfarenheterna av det nya försäljningssystemet böra föranleda, att systemet av lagstiftaren ägnas allt stöd, som erfordras för dess effektiva tillämpning. Vad Eders Kungl. Maj:t i sådant syfte här föreslagit har riksdagen funnit sig kunna i huvudsak biträda. I ett par hänseenden har riksdagen dock funnit anledning att vidtaga ändring.

I 15 § 2 mom. angives enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag såsom förutsättning för anvisande åt bolag av kontrollområde, att bolaget »i syfte att för personer, som missbruka brännvin, verksamt förhindra åtkomsten därav vid utminuteriing anordnat noggrann kontroll till vilka personer och till vilken mängd försäljning i varje särskilt fall äger rum». Det synes riksdagen vara tillräckligt att såsom förutsättning fordra, att bolaget vid utminuteriingen anordnat särskild kontroll i ifrågavarande syften.

Vidare har i samma författningsrum föreslagits, att det skulle ankomma på bolaget att ingiva ansökan om anvisande av kontrollområde. Enahanda befogenhet torde böra tillerkännas stadsfullmäktige eller kommunalstämma i den kommun, där bolaget utövar sin verksamhet.

Uti en i anledning av ifrågavarande proposition inom riksdagen väckt motion har därjämte framställts förslag om sänkning av minimikvantiteten vid utminuteriing av brännvin till en tredjedels liter. I anledning härav har riksdagen beslutat, att berörda minimikvantitet skall sänkas till tre tiondedels liter för bolag, som infört sådana kontrollbestämmelser, vilkas effektivitet den föreliggande propositionen avser att trygga, under det att i övrigt nu gällande minimigräns skall bibehållas.

Riksdagen får sålunda för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen antagit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag till förordning om ändrad lydelse av 1, 3, 5, 6, 15 och 40 §§ i förordningen angående försäljning av brännvin den 9 juni 1905, dock att 3 § och 15 § 2 mom. skola erhålla följande lydelse:

3 §.

Vid utminutering vare minsta tillåtna försäljningsbeloppet en liter, dock att, där bolag anordnat kontroll, varom i 15 § 2 mom. sägs, minsta försäljningsbeloppet skall vara tre tiondels liter. Vad sålt blivit får icke i mindre belopp än sålunda föreskrivits utlämnas eller mellan flera köpare fördelas; ej heller får något av det sålda förtäras på försäljningsstället.

15 §.

2. Har bolag vid utminutering av brännvin anordnat särskild kontroll till vilka personer och till vilken mängd försäljning i varje särskilt fall må äga rum, äger Kungl. Maj:t, på ansökan av bolaget eller stadsfullmäktige eller kommunalstämma i den kommun, där bolaget utövar sin verksamhet, förordna, att kommun, där bolaget är bildat, samt, om så prövas nödigt, jämväl sådana därtill gränsande eller närbelägna kommuner, varest rätt till utminutering ej är upplåten, tillsvidare skola anses såsom bolagets kontrollområde beträffande de slag av brännvin, kontrollen omfattar.

Förordnande, som nu sagts, må ej meddelas, med mindre bolaget förbinder sig att, där någon hos bolaget anhåller att få inköpa viss varusort av brännvin, som av bolaget ej hålles i lager men inom riket förekommer i handeln, och till säkerhet för betalningens fullgörande nedsätter det belopp, bolaget kan fordra, söka till skäligt pris anskaffa varan, såvida utminutering till ifrågavarande person enligt de av bolaget tillämpade grunder må äga rum.

Till fastställt kontrollområde må innehavare av rätt till utminutering icke till annan än den, som äger rätt till detaljhandel, försända de slag av brännvin, kontrollen omfattar.

Över kontrollområdena skall hos kontrollstyrelsen föras särskild förteckning.

Stockholm den 9 september 1914.

Med undersåtlig vördnad.
